

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:27
מוצאי שב"ק.....5:55
שיעורים כסדרן
נ"ד.....עמוס ו'ז'
בבלי.....חולין ל"ט
ירושלמי.....כלאים ט"ו
תוספתא.....פרה פרק ט'
רמב"ם.....ביאת המקדש ח'

שעה 8, גליון 17 (377)

פרשת וארא, כ"ח טבת, עברכים חודש שבט, שעת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דער צייילט

יעדע קליינע זאך איז מורא'דיג חשוב

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ו) אויפ'ן פסוק (שמות ו, ט) "ולא שמעו אל משה מקצור רוח ומעבודה קשה", אז די סיבה פארוואס מענטשן הערן זיך נישט צו צום צדיק, איז ווייל זיי האבן נישט קיין ריכטיגע און ריינע אמונה. אפילו אויב דער מענטש גלייבט טאקע אינעם אייבערשטן, ער גלייבט אז דער אייבערשטער איז דער גרעסטער און שטערקסטער און נאר ער פירט די וועלט, גלייבט אבער נישט דער מענטש אז ער אליין איז אויך חשוב ביים אייבערשטן, און אז יעדע קליינע זאך וואס ער טוט פאר'ן אייבערשטן איז מורא'דיג חשוב, און דאס דערנענטערט אים צום אייבערשטן.

דער מענטש מיינט אז דער אייבערשטער באהאלט זיך זייער ווייט אויבן אין הימל, און אויב וויל מען ווערן נאנט צום אייבערשטן, מוז מען טון עפעס גאר ספעציעלע זאכן, מען מוז זיך אויספייניגן דעם גוף, און פאסטן, און טון שווערע עבודות, און נאר דאן וועט דער אייבערשטער הנאה האבן פון אים. אויב אבער ער וועט נאר טון פשוטע זאכן, דאן וועט דער אייבערשטער זיך בכלל נישט אומקוקן אויף אים. דאס איז אבער א גרויסער טעות, און אפילו עס זעט אויס ווי דאס איז אן עצה פונעם יצר טוב אז דער מענטש זאל זיך אנטשטענען צו דינען דעם אייבערשטן מיט שווערע זאכן, איז עס אבער באמת נאר אן עצה פונעם יצר הרע. ווייל רוב מענטשן קענען נישט טון קיין שווערע

<<<<<<

פרשת השבוע

ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה, דער פעל המורים ברענגט א מסורה, נאך צוויי פלעצער וואו עס שטייט דער ווארט "פדות", פדות שלח לעמו (תהלים ק"ד), ותרבה עמו פדות (תהלים ק"ל).

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ח) אז זענען איז דא אסאך סארט תורות; עס זענען דא תורות וואס מען מעג שרייבן, און עס זענען דא תורות וואס מען פאר נישט שרייבן, און ווער עס ווייכט די חילוק וועלכע תורה מען מעג שרייבן, ער קען דערקענען א איד פון צווישן גוים.

אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן: (מוכא בתוספות גימ' ס: ד"ה אתמה) "פארנוואס האט דער אייבערשטער געגעבן די תורה שבעל פה אויסגעווייניג, אז די גוים זאלן עס נישט קענען געמען פאר זיך", זעט מען אז דורך די תורה שבעל פה, וואס מען האט נישט אפגעשריבן, מיט דעם איז דער איד העכער פונעם גוי.

מוהרא"ש איז דאס מער מסביר אז די עיקר חשיבות פון א איד ווענדט זיך אין די תורה שבעל פה, ווייל פון די תורה אליין קען מען נארנישט וויסן, ווי למשל די מצוה פון תפילין. קען מען פון די תורה אליין נישט פארשטיין ווי אזוי עס מקיים צו זיין, נאר דורך די הייליגע חכמים וואס האבן מקבל געווען איינער פון צווייזן ביז משה רבינו ווי אזוי עס מקיים צו זיין, קומט אויס אז דער עיקר פון א איד איז די תורה שבעל פה, דערפאר דארף זיך א איד זייער באפליסן צו לערנען תורה שבעל פה, וואס דאס איז די הייליגע משניות, גמרא, פוסקים און שלחן ערוך.

און ספעציעל דארף א איד לערנען אסאך משניות, וואס דאס הייליגט און רייניגט די נשמה, "משנה" איז די אותיות "נשמה", ווי אויך ברענגט עס געלט ווי דער פסוק זאגט (בראשית מ"ג) "כסף משנה", דער הייליגער רבי פנחס'ל קארניצער זאגט אז "משנה" איז בנימטראי "פרנסה", עס ברענגט פרנסה, דער מדרש זאגט (נוקדא רבה פרשה ז' סימן ג) די אידן וועלן ארויסגיין פון גלות נאר אין זכות פון לערנען משניות.

דאס איז פשוט אין פסוק, ושמתי פדת בין עמי ובין עמך, זאגט רש"י, דער אייבערשטער וועט מאכן אן אפשיידונג צווישן די אידן און די גוים, וואס דאס ווערט דאך דורך תורה שבעל פה. אבער דער ווארט "פדות" שטייט דא אן דעם אות ו', דער אות ו' גייט ארויף אויף משניות, וואס איז ששה סדרי משנה; היינטיגע ציימן פלעגט נאך דער אות ו', ווייל היינט קוקט מען נאך אראפ איינעם וואס לערנט משניות. דער פסוק זאגט אבער, למחר יהיה האת הזה, באלד, ווען משיח וועט קומען, וועט שוין זיין דער אות ו', ווייל משיח וועט נאר קומען אין זכות פון משניות, און דאן וועט מען שוין ארויפקוקן און מחשיב זיין דאס לערנען משניות.

און דאן וועט שוין זיין די אנדערע צוויי פסוקים, פדות שלח לעמו, ותרבה עמו פדות, דער אייבערשטער וועט אויסלייזן די אידן, ווייל מען וועט לערנען אסאך משניות, און דערפאר שטייט דארט "פדות" מיט דעם אות ו'.

(תוך הפהל מעידה שלישיית נארא תשס"ט)

א גוט ווארט

מען זוכה אראפ צו נעמען פון זיך אלע דינים, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות המסקת הדיו, סימן כב): "על-ידי טבילת מקוה נתבטל הצרות, וישועה בזה", דורך מקוה ווערן בטל אלע צרות און עס קומט די ישועה. אזוי אויך, ווער עס גייט אין מקוה איז זוכה צו ווערן אן ערליכער איד. אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט געזאגט: "מקוה" איז די זעלבע לשון פון 'תקנה' - אז מען גייט אין מקוה האט מען א תקנה אז מען וועט אלעס פאררעכטן.

(עצתו אמונה, פי' ווארא תשע"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

מיין שווער מאכט קאלע די קינדער מיט זיין סמארט פאון, וואס טוט מען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר די שיעורים און חזוק, איך בין היינט ב"ה אן אנדער מענטש אינגאנצן, איך האב אנגעהויבן לערנען שיעורים פסדן, איך גיי יעצט ענדיגן תנ"ך צום ערשטן מאל אין לעבן, און אין די אנדערע שיעורים בין איך ב"ה אויך זייער שיין מצליח.

איך האב געוואלט פֿרעגן ווי אזוי זיך צו פֿירן וועגן מיין שווער. ער קומט צו מיר אהיים און ער ווייזט פאר די קינדער קליפס אויף זיין אייפאון. איך פרוביר אים צו זאגן אז ביי אונז קוקט מען נישט אין די זאכן, אָבער ער זאגט אז אביסל מעג מען יא, און אז מ'דארף אויסלערנען די קינדער וואס מ'מעג זען און וואס מ'טאר נישט זען.

ווידער איז ער א ביזנעס מאן, ער פארט אסאך איבער די וועלט, און מיר האבן נישט אלץ א וועג ווי אזוי אנצוקומען צו אים. און דערפֿאר זאגט ער אונז אלץ אז מיר זאלן אריינגעמען די פֿלים אינדערהיים כדי צו קענען האלטן קשר מיט אים.

אויך האבן מיר א שאלה וואס צו טון ווען ער איז ביי אונז אויף שבת, מיר ווייסן נישט אויב מיר קענען יוצא זיין קידוש פון אים, צי מ'מעג טרינקען פון זיין וויין, און אזוי ווייטער לגבי אנדערע הלכות, וואס איז זיין דין?

אויך מאכט זיך אז ער רעדט אמאל זאכן וואס מ'רעדט נישט אין א אידישע שטוב.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר געבן דערקא וואס צו טון און ווי אזוי זיך צו פֿירן. ביז יעצט האב איך געהאט נאר קליינע קינדער, אָבער יעצט הויבן זיי שוין אן צו פארשטיין אביסל, און מיר מוזן וויסן וואס זיי צו זאגן, און ווי אזוי זיך צו פֿירן מיט זיי. יישר פח פאר אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת וארא, כ"ג טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב געהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז דו לערנסט אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן; ווער עס נעמט אן דעם רבינ'ס ווערטער בתמימות ופשיטות איז זוכה צו גאר שיינע זאכן, מען איז זוכה צו מטיל זיין בכל התורה כולה און צו זיין דבוק אינעם אייבערשטן.

אויף דייע פראגעס וואס דו פֿרעגסט וועל איך דיר ענטפֿערן על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון:

(א) וויסן זאלסטו אז דער רבי גיבט אונז א וועג צו קענען זיין ערליך און הייליג און אין די זעלבע צייט אויך מכבד זיין די עלטערן אפילו זיי פֿירן זיך אנדערש וכד'.

בנוגע אייער שווער וואס ער קומט אין שטוב און ווייזט פאר די קינדער קליפס וכד'; וויסן זאלט איר אז פיבוד אב וואס איז זייער א הארבע מצוה און מען דארף זייער אכטונג געבן אויף די כבוד פון עלטערן. דער רמב"ם שרייבט (פרק ה' מהלכות פֿורים, הלכה טו): "כל המבזה אביו או אמו אפילו בדברים ואפילו ברמיה - הרי זה ארוז מפי הגבורה", אויב מען פארשעמט עלטערן אפילו נאר מיט ווערטער, אנדער אפילו נאר ברמיה - איז מען שוין פארשאלטן פונעם אייבערשטן; דערפֿאר דארף מען זייער אכטונג געבן ווען מען רעדט מיט עלטערן צו ועדן צו זיי בדרך כבוד, מיט דרך ארץ און הנקעה.

וואויל איז דיר אז דו נעמסט נישט אריין אין דיין שטוב קיין שום סארט פֿלי וואס ערליכע אידן נעמען נישט אריין אין שטוב און דו

און גרויסע עבודות, און אזוי ווי דער יצר הרע רעדט אים איין אז די פשוטע מצות איז גארנישט ווערד, דער אייבערשטער דארף דאס נישט האבן; מיט דעם ווערט דער מענטש צובראכן, און ער באשליסט אז ער האט טאקע נישט קיין וועג צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, און ער געבט אלעס אויף. דער צדיק לערנט אָבער אויס פונקט פארקערט, אז דוקא די פשוטע זאכן, דאס וואס זעט אויס אין די אויגן פון מענטשן ווי פשוטע זאכן, דוקא דאס ברענגט א איד נאנט צום אייבערשטן. און ווען א איד זיך שטארקן מיט די פשוטע מצות וואס ער טוט סיי ווי יעדן טאג, וועט דאס אים ברענגען נאנט צום אייבערשטן. א איד כאפט נישט אז אויב ער וועט בלויז טון די פשוטע הלכות פון שלחן ערוך, ער וועט אויפשטיין אינדערפֿרי און זיך וואשן נעגל וואסער, ער וועט קיין דאווענען אין שול מיט מנין, ער וועט לערנען יעדן טאג אביסל תורה, ער וועט האנדלען ערליך און נישט אויסנארן קיין מענטשן; די אלע זאכן וואס יעדער פשוטער איד טוט, דוקא דאס איז זייער חשוב און טייער ביים אייבערשטן. און די פשוטע זאכן וועלן זיך האלטן ביי אים פאר אייביג, ווייל דאס זענען זאכן וואס ער קען שטענדיג מקיים זיין. ווידעראום די שווערע און גרויסע זאכן, דאס וועט נישט בלייבן, ווייל דאס זענען נישט זאכן וואס קענען אנהאלטן פאר א לענגערע צייט.

חז"ל זאגן (ברכות כ"ד): אז איינער וואס שרייט הויך ביים דאווענען שמונה עשרה, איז א סימן אז זיין אמונה איז שוואך. ווייל דער מענטש וואס שרייט הויך, מיינט אז דער אייבערשטער איז אזוי ווייט הויך אין הימל, אז נאר אויב מען וועט זייער הויך שרייען וועט ער הערן. ער כאפט אָבער נישט אז דער אייבערשטער שטייט הארט נעבן אים, און הערט אויס יעדעס ווארט וואס קומט ארויס פון זיין מויל, און אפילו ווען דאס ווערט געזאגט זייער שטיל.

חז"ל זאגן אז ווער עס ענטפֿערט הויך "אמן? הא שמה רבא" צורייסט מען אים די גזר דין פון זיבעציג יאר. זעט מען פון דעם ווי אזא קלייניקייט ווי ענטפֿערן אמן? הא שמה רבא האט אזא געוואלדיגע פח צו ראטעווען א מענטש'ס לעבן פון אלע שווערע גזירות.

די זעלבע איז ווען עס קומט צו פֿרוות. עס איז ב"ה היינט דא צו באקומען אלע סארט עסן מיט גוטע הכשרים, עס איז בכלל נישט שווער צו עסן נאר כשר'ס. אָבער ווען א איד געבט אכטונג אויף וואס ער נעמט אריין אין מויל, ער זעט אז עס זאל האבן א הכשר און זיין נאר כשר, איז דאס זייער חשוב ביים אייבערשטן, און דאס ברענגט אים צו אמונה. דער הייליגער רמב"ם שרייבט אין א בריוו (עיון דגל מנחה אפרים פרשת עקב) צו מענטשן וועלכע האבן זיך אפגערעדט אז זיי האבן קשיות אויף די אמונה, האט זיי דער רמב"ם געשריבן אז דאס קומט פון דעם וואס זיי האבן געגעסן נישט כשר'ע עסן, און דאס איז אריין אין זייער בלוט און האט פארשטאפט זייער מח פון די הייליגע אמונה. זעט מען ווי דאס אליין אז א מענטש געבט אכטונג צו עסן נאר כשר'ס, א זאך וואס איז טאקע גרינג צו טון, דאס דערנענטערט אָבער דעם מענטש צום אייבערשטן.

מוהר"ש האט דערציילט אז נאך די ביטערע וועלט מלחמה ווען די אידן זענען געקומען קיין אמעריקע, האבן זיי געטראפן דער מצב פון פֿרוות זייער שוואך. עס איז נישט געווען קיין געהעריגע כשר'ע שחיטה, און עס איז נישט געווען צו באקומען קיין חלב ישראל. נאר געציילטע ערליכע אידן האבן זיך אריינגעלייגט אין דעם, אזוי ווי דער זעהלימ'ער רב ז"ע וואס האט זיך מוסר נפש געווען אויפצושטעלן א כשר'ע שחיטה, און אויך א פאבריק פון כשר'ע מילך און כשר'ע מילכיגע פראדוקטן, און מיט דעם האט ער געראטעוועט פילע אידן פון צו עסן טריפות ח"ו.

אין יענע צייט איז אמאל געקומען א איד צום הייליגן סאטמאר רבי'ן ז"ע און געפרעגט אויב ער קען מקיל זיין צו געבן גוי'אישע פוטער פאר

זיינע קינדער, ווייל אין שלחן ערוך קען מען טרעפן געוויסע התרים אויף פוטער פון א גוי. דער רבי האט אים געענטפֿערט מיט א שמייכל און געזאגט: "אָבער אָפֿשר איז עס בֿשר בחלב?" דער איד האט זיך געוואונדערט אויף די ווערטער, ווי קומט אהער בֿשר בחלב צו גוי'אישע פוטער? ער האט אָבער געפֿאלגט און נישט גענוצט די פוטער. עס איז נישט

בלויז מיט'ן געבן א שמייכל און א גוט ווארט פאר א צווייטן איד, האט מען שוין געטון א גרויסע צדקה

אוריבער קיין לאנגע צייט און עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז דער רבי איז טאקע געווען גערעכט. ווייל דער פאבריק פלעגט אריינמישן פליישיגע באשטאנדטיילן אין די פוטער עס צו געבן א גוטן טעם.

נאך די קליינע מצוה איז דא וואס יעדער קען מקיים זיין, דאס איז די מצוה פון צדקה. ביי דעם מיינען אויך מענטשן אז מען קען נישט יוצא זיין די מצוה נאר אויב מען געבט גאר גרויסע סומעס געלט פאר צדקה. און מען כאפט נישט אז דער אייבערשטער איז צופרידן אויך מיט א פעני. יעדע פרוטה וואס א איד געבט פאר צדקה דערנענטערט אים צום אייבערשטן. און דער אמת איז אז עס גייט נאך ווייטער, מען קען טון די מצוה פון צדקה אפילו אן קיין איין פרוטה, בלויז מיט'ן געבן א שמייכל און א גוט ווארט פאר א צווייטן איד, האט מען שוין געטון א גרויסע צדקה. אזוי ווי די חז"ל זאגן (פתיבות ק"א) אויפ'ן פסוק (בראשית מט, יב) "ולבן שנים מחלב", אז עס איז חשוב'ער צו ווייס מאכן די ציינער פון יענעם, דאס מיינט צו מאכן יענעם פרייליך, מער פון ווי צו געבן יענעם צו טרינקען מילך.

מענטשן דרייען זיך ארום צובראכן און צוקלאפט, זיי זענען ברוגז אויף די גאנצע וועלט, זיי שפירן אז קיינער דארף זיי נישט האבן און קיינער קוקט נישט אויף זייער זייט; און מיט דעם וואס מען געבט א שמייכל און א גוט ווארט פאר אזא מענטש, קען מען יענעם ממש ראטעווען. יעדער שפירט אז ער איז נאך יא עפעס ווערד.

און אמאל איז דא א מצב וואס א מענטש שוין אזוי צובראכן און דעפרעסט, אז אפילו געלט רעדט שוין נישט צו אים. קענסט אים פארשלאגן אז דו וועסט געבן אסאך געלט, ער דארף עס אבער נישט האבן, ער שפירט נישט קיין טעם אין לעבן. אבער אפילו אזא מענטש קען מען אויך אויפלעבן מיט א גוט ווארט, ווען מען זאגט אים אז ער האט נאך א האפענונג אין לעבן, ער וועט נאך אמאל מצליח זיין.

עס איז אמאל געווען צוויי ארימעלייט וועלכע זענען אינאיינעם געגאנגען נאך געלט. איינער פון זיי איז געווען א חסיד פון רבי נתן. איינמאל האט דער צווייטער ארמאן זיך זייער צוקרעכצט אז ער האט נישט קיין כח צו זיין שווער לעבן. האט אים דער חסיד פון רבי נתן געזאגט: "איך פארשטיי דיר נישט. נאך סוכות ביזטו אריין צו דיין רבי'ן, און ער האט דיר געגעבן צוויי הונדערט רייניש, דו האסט געקויפט דערמיט האלץ פאר די ווינטער, און עס איז דיר נאך איבערגעבליבן נאך. ווידעראום איך, בין געווען יום טוב ביי מיי רבי'ן רבי נתן, און ער קען מיר נישט געבן קיין געלט ווייל ער האט אויך נישט פאר זיך אליין. און יעדע זעל איד אז איד בין גאר מער פרייליך פון דיר..." האט אים דער צווייטער געענטפערט: "דאס איז טאקע דער חילוק. מיי רבי האט מיר געגעבן געלט, אבער דאס נוצט זיך אויס. דיין רבי האט דיר געגעבן התחזקות, און דאס נוצט זיך קיינמאל נישט אויס..." זעט מען פון דעם וואס מען קען אויפטון מיט אזא קלייניקייט ווי בלויז געבן א שמייכל און חזוק פאר א צווייטן איד.

און דאס זעט מען אויך ביי די מצוה פון ביקור חולים. פארוואס זאל א מענטש נישט גיין באזוכן א קראנקן? ווייל ער מיינט אז אויב ער גייט מזו ער טון עפעס גאר גרויסע זאכן פאר יענעם. און ער כאפט נישט אז דער קראנקער וועט זיך מחי' זיין בלויז ווען מען גייט אריין צו אים פאר עטליכע מינוט און מען זאגט אים א גוט ווארט.

דעריבער דארפן מיר געדענקען אז די קלייניקייטן וואס מיר טוען איז זייער חשוב ביים אייבערשטן. און דוקא די פשוטע קליינע מצות, דאס וועט אונז ברענגען די גרעסטע זאכן, דאס וועט אונז דערנענטערן צום אייבערשטן און אונז מאכן פאר ערליכע אידן.

(תוך החלל סעודה שלישית פרשת וארא תשע"ה לפ"ק)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (יז)

אין קורצן פון פריער: אין זיינע יונגע יארן, האט זיך דער רבי זייער שטארק אויסגעארבעט אויף זיינע מדות און תאוות, ביז ער איז געווארן זייער הייליג און אויסגעארבעט מיט גרויס קדושה.

צז

אויף תאוות אכילה האט דער רבי זייער אסאך געארבעט מיט אסאך יגיעות און מלחמות. ווען ער האט אנגעהויבן צו ארבעטן אויף זיך, צו אויסרייסן פון זיך די תאוות אכילה, איז אים דאס געווען זייער שווער, ווייל ווי געזאגט פריער האט ער פארדעם נישט געקוקט אויף דעם בקלל, ער איז געווען פאנוימען צו ארבעטן אויף אנדערע זאכן, און דעריבער ווען עס איז געקומען די צייט צו ארבעטן אויף תאוות אכילה איז אים דאס אנגעקומען אומגעהויער שווער. אזוי ווייט אז ס'האט זיך אים געדאכט אז אפילו ער וועט קענען זיך אויסארבעטן אין אלע אנדערע הינזיכטן, וועט ער אבער נישט באווייזן זיך אויסצוארבעטן אין תאוות אכילה, מיט די תאוה וועט ער שוין מוזן בלייבן פאר זיין גאנץ לעבן, אזוי שווער איז אים דאס געווען. פון דעסט וועגן האט ער זיך געשטארקט און יא אנגעהויבן צו ארבעטן דערויף, ביז ער האט זוכה געווען צום סוף זיך אינגאנצן אויסצוארבעטן אויף אין די תאוה. ווי יעדער האט שפעטער געזען אז ער פלעגט כמעט גארנישט עסן, ער האט זיך געדארפט צווינגען צו עסן קוים עפעס א קלייניקייט זיך צו קענען דערהאלטן ביים לעבן.

ווען ער האט אנגעהויבן צו ארבעטן אויף תאוות אכילה, האט ער קודם זיך געצווינגען פאר א שטיק צייט צו עסן ווייניגער פון וויפיל ער איז געווען צוגעוואוינט פארדעם. דערנאך, ווען ער איז שוין געווארן צוגעוואוינט צו דעם, ער ער האט געזען אז ער שפירט נאכאלץ א תאוה

וויקסט אויפציען ערליכע אידישע דורות, אבער פון די אנדערע זייט דארפסטו וויסן אז דער שטערקסטער חינוך פאר די קינדער איז זיי ווייזן ווי מען שפעט די עלטערן; קינדער קען מען נישט אויסשפילן, קינדער ווייסן אלעס און כאפן אלעס אויף. אפילו ווען מען פירט זיך מער אפגעהיטן ווי די עלטערן וכו' טאר מען נישט רעדן צו זיי מיט חוצפה און זלזול, מען טאר נישט אנוועק מאכן די עלטערן ווי אזוי זיי פירן זיך, נאר מען דארף בעטן דעם אייבערשטן פאר זיי און פאר אלע אידן אז אלע זאלן תשובה טון און זיך פירן על דרך התורה.

אז דו וועסט מכבד זיין דיין שווער און פון די אנדערע זייט וועסטו ווייטער זיין שטארק מיט דיין וועג פון חינוך וכו' וועט דיין שווער אליינס האבן שכל נישט צו קומען צו דיר מיט דעם וכו', ער וועט אליינס אויפהערן ווייזן פאר דייןע קינדער קליפס וכדומה.

דו קענסט אים זאגן מיט גרויס דרך ארץ מיט געמאסטענע ווערטער פאר ער קומט צו דיר אין שטוב, אז דו ביסט מחנך די קינדער זיי זאלן זיין אפגעזונדערט פון די פלים וכו', און אז אזוי לערנט מען מיט זיי אין חדר און אין סקול, און אז אויב זיי זעען דאס ביי זייער זיידע טוט עס זיי צעמישן; אז דו וועסט אים דאס זאגן מיט דרך ארץ, נישט אויף אן אופן אז דו לערנסט אים וואס צו טון, נאר אז דאס צעמישט די קינדער, וועט ער זיכער מער נישט קומען צו דיר מיט דעם.

אויף דיין צווייטע פראגע אז ער בעט איר זאלט אריין קעמען אין שטוב א קאמפיוטער אז ער זאל קענען רעדן וכו'; וואס זאל איד דיר זאגן, הונדערטער שטיבער זענען שוין לידער חרוב געווארן פון דעם וואס מען האט אריין געברענגט אין שטוב א קאמפיוטער, טעבלעט, אייפאר, אייפער וכו' וכו'. דאס רייסט ארויס יעדעס ברעקל יראת שמים, עס קילט אפ די אמונה, עס איז גורם אז די גאנצע שטוב זאל צעפאלן ווערן, און צום סוף פאלט מען אראפ אין זייער א טיפע אפגרינט. דערפאר איז אסור צו האבן אין שטוב סיי וואס פאר א פלי וועלכע מען קען מחבר זיין צום אינטערנעט, אדער וואס מען קען זען דערויף מאוויס. דאס האט נישט צו טון מיט פרומקייט, דאס איז פשוט'ע שכל; און די אלע וואס לאכן זיך אויס דערפון, זיי לאכן אפ פון ערליכע אידן וואס זאגן אז מען זאל דאס נישט אריין ברענגען אין שטוב, די מאכן ליצנות פון זיך אליינס און זיי וועלן באצאלן א טייערן פרייז ה' ירחם.

אויף דיין דריטע פראגע; דו שרייבסט נישט פארנוואס מען קען נישט יוצא זיין קידוש פון אים וכו'. דו קענסט נוצן פאר קידוש מאסט וכדומה לזה, וואס האט נישט די אלע שאלות, אבער חס ושלום מאכן א פירוד לכבוד צווישן אירע עלטערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז אין דעם זכות וואס דו וועסט מכבד זיין דייןע עלטערן און דיין ווייביס עלטערן זאלסטו זען נחת ביי דייןע קינדער.

(גענומען פון ספר עצתו אמונה, פ' נארא תשע"ט)

די איבריגע פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א פון די וואך, קען מען זען אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

אין דאס עסן, האט ער נאכאמאל צעבראכן די תאנה און אנגעהויבן עסן נאך ווייניגער, און אזוי איז ער געגאנגען ווייטער און ווייטער, ער האט אלץ אראפגענומען נאך און נאך, געגעסן ווייניגער און ווייניגער, ביז צום סוף האט ער שוין ממש גארנישט געגעסן, נאר קוים עפעס צו קענען לעבן. און דערנאך ווען ער האט געזען אז אפילו אויף די קליין ביסל האט ער נאך אויף א תאנה, האט ער צעבראכן די תאנה אויף ביי דעם, ביז ער האט אינגאנצן צעבראכן ביי זיך די תאנות אכילה.

ווי מ'האט פארשטאנען פון הייליגן רבי'ן, האט ער שוין נאכדעם בכלל נישט געהאט קיין תאנות אכילה, און דאן האט ער שוין געהאט דעם כח צו עסן אפילו אסאך עסן מיט קדושה, אן קיין שום תאנה. אזוי ווי אבער ער האט זיך שוין אזוי שטארק אפגעוואוינט פון עסן, האט ער שוין מער נישט געקענט עסן געהעריג בכלל.

צח

דער רבי האט דערציילט אז אין זיינע יונגע יארן פלעגט ער קודם עסן זייער אסאך, "איך פלעג עסן ממש גוממות, יעדן אינדערפרי האב איך געגעסן פאר פרישטאג ניין גרויסע בייגל, און די זעלבע צאל פלעג איך עסן ביי מיטאג, און דערנאך אויף ביינאכט", אויסער די פילע אנדערע מאכלים וואס ער פלעגט עסן.

דער רבי האט געזאגט אז ער פלעגט דעמאלט האבן גרויסע יסורים פון דעם, ער האט נישט געוואלט ליגן אין תאנות אכילה, אבער ווען ער האט אנגעהויבן עסן ווייניגער האט ער געזען אז ער האט א תאנה אויף צו די ווייניג עסן, און דאס האט אים געמאכט טראכטן, "פארן וואס זאל איך פייניגן מיין גוף פאר אומזיסט? איך זע דאך סיי ווי אז איך עס דאס עסן מיט אזא תאנה, וועט דאך שוין נישט אויסמאכן צו איך עס אסאך אדער ווייניג", און דערפער האט ער דעמאלט צוריק אנגעהויבן עסן אסאך, ער האט געלאזט זיין תאנה ביים עסן, און אין יענע צייט האט ער געארבעט אויף אנדערע זאכן, ווי אויבן דערמאנט.

אינימאל איז דער רבי געזעסן ביי זיין שווער ביי שלש סעודות, ס'איז געווען טונקל אין שטוב און ער איז געזעסן ביי א ווינקל, ער פלעגט אלץ זיצן פאר זיך אליין און טון זיינע זאכן וואס ער האט געבעטן צו טון. איז ער געזעסן דארט און גערעדט צום אייבערשטן, ער האט דעמאלט געבעטן דעם אייבערשטן אז ער וויל זען די הייליגע אבות, אברהם יצחק און יעקב, און ער האט צוגעזאגט פאר'ן אייבערשטן אז אויב וועט ער זוכה זיין צו זען די אבות, וועט ער אויף אנועקווארפן די תאנות אכילה, און אזוי האט ער געבעטן און געבעטן, ער האט געטון וואס ער האט געטון, ער האט זיך זייער אריינגעטון אין דעם ביז ער האט איינגעדרימלט.

איז אים געקומען אין חלום זיין זיידע דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע, און ער האט אים געזאגט דעם פסוק (דברים י"א, ט"ו) "ונתתי עשב בשדך לבהמתך", און דאן האט ער זיך אויפגעוועקט און ער זיך געוואונדערט ווי עס קומט יעצט אהער דער פסוק. איז אים איינגעפאלן אז ס'שטייט דאך אין תקוני זהר (ס"ב:) אז "עשב" איז די אותיות "עב ש", "עב" איז "בת עין", און "ש" איז די דריי אבות (שם ס"ז). און מיט דעם האט ער געטייטשט אז אויב וויל מען זוכה זיין צו "עשב" - צו זען די דריי אבות הקדושים, קען דאס נישט זיין נאר אויב מ'טוט דעם "בשדך לבהמתך" צו אנועקווארפן די בהמיות, דאס מיינט אוועק צו ווארפן די תאנות אכילה. און דאן האט דער רבי אנגעהויבן ארבעטן אויף תאנות אכילה, ביז ער האט זוכה געווען זיך אינגאנצן זיך אויסארבעטן אין דעם. נ"ע אין ליקוטי מוה"ר'ן, חלק א', סימן נ"ז, ווי עס ווערט ארויסגעברענגט דער ענין, אז אויב מ'עסט בקדושה, שיינט ביים מענטש דער אור פון זכות אבות].

אגב; רבי ניסן קאוולער ז"ל, פון די גרויסע מקורבים ביים הייליגן רבי ר' ברוך'ל פון מעזעביזש ז"ע, האט דערציילט פאר'ן מגיד פון טיר'האוויצע ז"ע, אז אינימאל איז ער געווען ביי זיין רבי'ן און געזען אז ער איז טרויעריג, און ער האט אים געפרעגט פארן וואס ער איז צוגעלייגט, האט דער הייליגער מגיד געזאגט אז עס איז שוין געבראך א לאנגע צייט וואס ער האט נישט געזען זיין זיידן, דעם הייליגן בעל שם טוב ז"ע, יעדעס מאל ווען ער גייט צו זיין קבר טרעפט ער אים נישט דארט. און יעצט האט ער אים ענדליך געזען, און ער האט אים געפרעגט פארן וואס ער זעט אים שוין נישט אזוי לאנג, האט דער בעל שם טוב ז"ע אים געזאגט, "איך האב זיך פארקליבן צו רבי נחמן'ן עין".

פארענציגן קומענדיגע וואך א"ה

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

חיזוק צוזאמקום פאר די פרויען פון אנ"ש

די וואך מיטוואך זענען זיך צוזאמגעקומען די חשובע פרויען פון אנשי שלומינו צו די "חיזוק צוזאמקום", זיך צו שטארקן אינאיינעם, און נאכאמאל איבערהורן די לימודים און עצות פון הייליגן רבי'ן.

ביים צוזאמקום איז אויפגעשפילט געווארן א דרשה פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס איז אפגעכאפט געווארן עטליכע טאג פריער פאר דעם צוועק. ביי די דרשה האט דער ראש ישיבה שליט"א ארומגערעדט ווי אזוי א מענטש קען זיך האלטן פרייליך. יעדער מענטש גייט דורך שוועריקייטן אין זיין לעבן, יעדער מוטשעט זיך מיט עפעס אנדערש, און די גרויסקייט פון א איד מעסט זיך ווי ווייט ער קען זיך האלטן שטארק און פרייליך טראגן די אלע שוועריקייטן. די בחירה ליגט ביים מענטש אין די הענט ווי אזוי אנצונעמען דאס לעבן וואס דער אייבערשטער האט אים געגעבן, אויב האט ער א שטארקע אמונה, ער ווייסט און גלייבט אז דער אייבערשטער פירט אלעס נאר צום גוטן, האלט ער זיך פרייליך אלעמאל.

אויך האט דער ראש ישיבה שליט"א גערעדט אסאך פון די כח התפלה פון א אידישע פרוי, און עצות מיט חיזוק אויף חינוך און אויף שלום בית, און נאך פילע אינטערעסאנטע ענינים.

די צוזאמקום איז געקרוינט געווארן מיט גרויס סוקסעס, די פרויען האבן זייער הנאה געהאט, און זענען אהיימגעגאנגען אויפגעפרישט מיט אמונה, און מיט חיזוק אנצוגיין ווייטער מיט די הייליגע ארבעט פון א אידישע מאמע.

די דרשה קען מען הערן אויף די פרויען טעלעפאן ליין, "קוואל פון חיזוק", אויפן נומער 212-444-9169. דער טעלעפאן ליין איז שוין היינט זייער פארשיפרייט צווישן אידישע פרויען. טויזנטער פרויען רופן אריין טעגליך און שעפן פון דארט פיל חיזוק און עצות אין לעבן, געבויטע אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן. אויפן ליין קען מען הערן שיינע דרשות און שמועסן, פערזענליכע מעשיות פון תפלה ווי אזוי פרויען און מיידלעך זענען געהאלפן געווארן דורכ'ן בעטן דעם אייבערשטן, ווי אויך קען מען דארט הערן שאלות ותשובות, רעסעפס און טיפס, און נאך פארשידענע אינטערעסאנטע זאכן.

מנשים באוהל תבור!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתיסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש ז"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר די חשובע

מרת ניימאן (פראמער) שתחי'

צו די געבורט פון אן אור-איניקל למזל טוב

מיר זענען אייך שולדיג א גרויסע הכרת הטוב פאר די פילע לייסטונגען וואס איר העלפט כסדר ארויס אנווערער הייליגע מוסדות, פאר די פילע מסירות נפש מיט וואס איר געבט זיך אוועק ארויסצוהעלפן די מוסדות צו יעדע צייט. זאל דער אייבערשטער העלפן אז דער געוואלדיגער זכות זאל אייך ביישטיין צו זען פיל אידיש נחת פון אלע קינדער, אייניקלעך, און אור-איניקלעך, לאורך ימים ושנים טובות.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר; רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 מיר וועלן פרויברן בעד'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש אשר בנחל וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלענהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומזוני, יוזמים הגונים, רפואות וישועות. רופט שוין 845-248-1651

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה הערשי כ"ץ הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת געזונטערהייט, בני חיי ומזוני ורוחי, מיט דורות ישרים ומבורכים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפס; און נאך 03303502363 / 845-414-8426 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 / 845-414-8429 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 < BreslevCenter.com >